

* P * V * I * S *

* 1 * 6 * 2 * 4 *

- I. Eximius Theologicum Augusto Principi Anhaltino Nuptias celebranti con-
secratum à M. Zacharia Wernempezo.
- II. Causarum coniectio, quibus moti Status Regni Bohemiae ad Novi
Regis Electionem processerunt.
- III. Secretissima Instructio Frederico V. Electori Palatino data.
- IV. ~~Summa~~ Summa ad Christianum Daniae Regem Joan. Angelum.
- V. Soteria Academiae Witebergensis Johanni Georgio Electori Saxae soluta.
- VI. Idea Principis Boni seu Oratio de vita et Obitu Johannis Georgii Princi-
pis Anhaltini M. Meeri Frederici Wendelini.
- VII. Panegyricus Parentalis Rudolpho Principi Anhaltino de Tur. & Eodem.
- VIII. De vita et Obitu Johannis Georgii Principis Anhaltini D. Cyriaci Herdesiani.
- IX. Narratio Uxoriz de Johanni Georgii Principis Anhaltini vita et Obitu.
- X. Halitdomia Henrici Francofurtani D. Cyriaci Herdesiani.
- XI. Casparis Romani Evergetes Christianus de vita et Morte Georgii
à Schönauich.
- XII. De Industria et Studio Laboris M. Samuelis Dreyerii.
- XIII. De Aëris salubritate et Studiorum Commoditate in valle Franckini-
ca Eiusdem.
- XIV. De Craxione, Utrum Literarum Cultoribus per peregrinatio?
- XV. De Origine et Incrementis Cottoniae M. Benedicti Ambrosii.
- XVI. De vita et Morte Joachimi Strasburgi Wilhelmi Strasburgi.
- XVII. Iusta Funeraria Johannis Everhardi in choro funere sublata.
- XVIII. Programmata Publicum Academiae Francofurtensis.
- XIX. Inuitatio Publica ad Doctoratum D. Cyriaci Herdesiani.
- XX. De Ratione Status et Prudentia Regnatia Martini Altagii.
- XXI. De Spiritibus Familiaribus.
- XXII. Solemne Funus Octavianii de Schließen
- XXIII. Exequis Solemnes Johanni Christophori Herdesiani.

XIX. 17
RECTOR

ACADEMIE FRANCOFURTANÆ

CYRIACUS

HERDESIANUS,

J.U.D. & Pandectarum Professor P.

Idemque pro tempore

Amplissima Facultatis Juridicæ Vice-Decanus, & Pro-

motor ritè designatus

Ad festivitatem panegyricam

- In quâ

Viris quatuor, ingenio & doctrinâ præstantissimis,
virtute clarissimis,

Secundum ordinem, quo calculum Antecessoribus juris de se,
studiisq; suis legitimis permiserunt, locatis

DANIELI BURCHARDI, MAGDE-
burgensi Saxoni, U. J. Licentiatò

JOANNI-CHRISTOPHORO HART-
MANNÒ, Francofurt. Marchico.

DN. PHILIPPO NEIDLINGERO, FREI-
stadiensi SIL.

MATTHÆO COLERO, VVITTEMBER-
gensi Saxoni.

Supremos in utroq; jure honores, & Docturæ insignia

III. Non. Junij anno cl. Is. CXXII.

ritu sollemni conferet

Omnes omnium academia ordinum Proceres
& Cives amicè invitât.

LITERIS

HARTMANNIANIS.

UNIVERSITÄT SACHSEN-ANHALT

LEIPZIG

1800

VERLAG

DRUCK

VERLAGS-ANSTALT

LEIPZIG

1800

VERLAGS-ANSTALT

LEIPZIG

1800

VERLAGS-ANSTALT

LEIPZIG

1800

VERLAGS-ANSTALT

LEIPZIG

1800

VERLAGS-ANSTALT

LEIPZIG

1800

VERLAGS-ANSTALT

LEIPZIG

1800

VERLAGS-ANSTALT

LEIPZIG

1800

VERLAGS-ANSTALT

LEIPZIG

1800

VERLAGS-ANSTALT

LEIPZIG

1800

Augusta historia scriptor Suetonius, qui Caesarum
vitae eadem libertate, quâ illi vivere, in literas
misit, C. Caligulam, quo nec servum meliorem ubi-
lum, nec deteriore dominum fuisse vulgi sermo-
nibus usurpatum, de Juris-consultis frequenter jactare
solum scripsit: se effecturum, ne quid respondere possent,
præter Aequum: vel, ut Connanus legit, Eccum. Ne-
faria verò vox, & tali Casare, qui monstrum potius ho-
minis, quam homo, & natrix populo Romano ac Phaethon
orbis terrarum fuit, digna: quæ declarat, illum, ut unam
ante fato populo cervicem optavit, quò facilius unico ictu
abscindi posset; ita Juris-consultorum scientiæ usum omnem
abolere; & vel in fictam aequitatem, vel in Principis au-
toritatem omnia referre voluisse: quo haut scio an quid-
quam reipub. perniciosius esse possit. Enimverò qui jus ci-
vile aut contemnendum, aut penitus abolendum pu-
tat: hæc is M. Tullij, viri gravissimi & in rebus gerendis
præclarissimè versati, sensu, vincula non modò judicio-
rum revellit: sed etiam utilitatis, vitæque communis.
Cum enim inter molitam, ut sic dixerim, seu perpolitam
humanitatem, & immanem vitam nihil tam intersit, quam
jus & vis: horum utro uti volumus, altero carendum e-
rit. Si vim volumus extinguere: jus valeat necesse est: quo
sublato nihil jam est, quare exploratum cuiquam esse
possit, quid suum, quid alienum sit. Sin verò judicia displicent
aut nulla sunt: vis dominetur necesse est: per quam si
litigiâ

litigia terminantur, quid à bellorum confusione pax tran-
quilla distabit? ut præclare Gothorum & Italiae Rex
Theodoricus apud Cassiodorum loquitur. Legum enim ve-
rò reperta est via, & sacra reverentia: nihil ut manu, nis-
hil proprio ageretur indultu. Nam si caussam manus
agat armata, quid opus est homini linguâ? aut unde
pax esse creditur, si sub civilitate pugnetur? ut iterum
Theodoricus. Duo quidem disceptandi genera Oratorum
consultissimus Cicero facit: unum jure, alterum vi: sed in-
studtum demum probat, cum illud locum habere non po-
tuit. Quod si jure civili abolito jus nec in armis; quo, de-
mente Varronis,

qui pote plus, urget: pisces ut saepe minutos
magni comest: ut aves enecat accipiter;
nec in his Balanoidis, ut Xenophon in symposio scripsit, in cru-
menâ & loculis esse volumus: si inquam, non in armis &
fortunis, ut Dangmarus olim Turingiae Comes, Heinrici I.
Imperatoris natu maximus filius, omnia ponimus: aut ad
æquitatem recurrendum fuerit, aut ad Principis auctori-
tatem: ut quemadmodum Pythagoræi quondam suum
αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ habebant; ita caussidici legum loco vocem Ec-
cum, seu Ecce illum, scilicet Principem, cujus voluntas legi-
gis loco sit, usurpent: quorum neutrum reipubl. vel ad trā-
quillitatem vel ad firmitatem conducit. Si enim non ex
scriptis legibus, sed ex æquitate & opinione cujusq;, ac na-
turali iudicio causse dijudicandæ, & controversiæ diri-
menda

menda sunt: nec pariliter & aequaliter jus dicitur omni-
bus; nec suū cuiq; quod in praeceptis juris non postremū est,
postremo licet loco positum, tribuetur. Rectam quippe o-
portet esse regulam, ad quam cetera adaequantur: qua, si
recta non est ipsa, non facile, qua applicantur, corriget.
Æquitatem autem ex suo quisq; cerebro aliam atq; aliam
sibi fingere solet: dum, quot capita, ut trivitt sermo prover-
bio tanquam Sphægraphâ confirmatus, tot sunt & sententi-
æ. Et refert Xenophon: cum procerioris statura puer, sed
curtâ amictus tunicâ, alterum pusillum, cui ad talos usq;
demissa vestis erat, exsuisset: suâq; illum, & se illius veste
induisset: Cyrum arbitrum delectum, auditâ causâ, secun-
dum raptorem sententiam tulisse: quod æquum putaret, u-
numquemq; sibi congruâ veste uti. Sed addit quovis mel-
le dulcior Orator & historicus: post latam sententiam Cy-
rum à magistro vapulasse: qui suum cuiquam auferri non
æquum, sed iniquum censeret. Tum verò è repub. magis est
imperare leges, quam magistratus seu homines: quia illa,
ut optimè non optimi in Romanâ juventute adolescentes
apud lacteæ eloquentia fonte manantem Livium loquun-
tur, res surda sunt & inexorabilis; nihilq; laxamenti ac
venia habent, si quis modum excesserit: & neq; gratiâ, neq;
odio, neq; irâ, neq; misericordiâ flectuntur: & cum omni-
bus unâ & eadem voce loquuntur. Hi verò licet optimi, ta-
men illis, quos jam dixi, animi motibus obnoxij sunt: & inli-
ter amicum atq; inimicum discrimen norunt: saepeq; vela-

A 3

gratis

gratia, beneficio, deterioribus adfectibus pandunt. Proinde philosophicae sapientiae dux Aristoteles, cujus auctoritatem nostrinon aspernantur auctores, cum disputasset in politicis, utrum melius sit regi ab optimo viro, an ab optimis legibus: multaque in utramque partem argumenta collegisset: ad postremum ita concludit: Qui legem dominari jubet: is Deum & leges dominari jubet: qui vero hominem jubet esse principem: is hominem & belluam principes esse jubet. Cupiditas enim bellua quaedam est: atque animi libido pervertit & magistratus, & optimos quosque viros. At lex est mens & ratio constans & quieta, & omnium libidinum cupiditatumque motibus vacua. Quando igitur jure potius & legitimo judicij tramite, quam vi & ferro; legibusque scriptis magis, quam vel non scripta aequitate, vel Principum & magistratum voluntate lites terminari & controversias dijudicari expedit: facile intelligimus, opus esse in communi vita & civili societate juris legumque consultis: non qui leges ut ceram habeant, & pro animo aut questu suo huc illuc ducant & flectant: sed qui earum & morum cum ad respondendum, tum ad agendum & cavendum sint periti: atque hoc scientiae genere quam plurimis profint. In tribus enim hisce ferè Jurisconsulti officium, si Antonio apud Ciceronem fidem arbitramur, est positum: ut possit nempe & respondere de jure; quod superiore nostroque aevō est clientibus consulere: & causas agere; quod

quod Advocatorum Causidicorumq; nunc munus est : & sibi ac consultoribus cavere : tum ut cautius res suas agant : tum ne prestigiis atq; offuciis eorum, quibus cum contrahunt, circumveniantur & ledantur. Hæc qui cum laude, hoc est, cum fide & probitate possunt : eorum domus totius civitatis quasi quoddam est oraculum : ab illis, tanquam ab Apolline, responsa vitæq; consilia postulantur : illis aurea munera, tanquam Apollini Delphico, deferuntur : illorum januam magna semper turba frequentat : & qui dubij atq; incerti ad eos accedunt, acceptis, tanquam à Deo, responsis firmi atq; certissimi dimittuntur. Possunt autem illa, certè quidem ad ea adspirant, qui liberalibus disciplinis præculti à primis legum cunabulis, & legitime scientiæ elementis, ad summa juris-prudentiæ fastigia pleno, quod ajunt, gradu adscenderunt : rerumq; divinarum & humanarum noticiam, justis atq; injustis scientiam multis lucubrationibus & vigilijs, & transmarinis ad celeberrimos legum magistros, ac disciplina forësis ministros, susceptis peregrinationibus sibi compararunt : suiq; fiduciam habentes è scholis & umbrâ, ad fori & rerum lucem actionemq;, testimonio publico ornati, venire gestiunt : & Themidi Minervam miscent. Quorum in numero apud nos hoc tempore quatuor sunt ingenio, virtute & doctrinâ præstantissimi viri : quos tam in examine privato, quàm publicâ disputatione, quam seorsim singuli diversis temporibus habuerunt, satis spectatos Amplissimus noster

noster Ordo, summo in utroq; jure honoris titulo dignos ju-
dicavit. In illis est Dn. DANIEL, M. AARONIS, Eccle-
siasta quondam Magdeburgensis vigilantissimi F., M. AAR-
ONIS, ad D. Udalrici in eadem repub. ministri verbi
primarij frater germanus, BURCHARDI. Hic cum in gym-
nasio patriæ, & nobilissimâ Roslebianâ ad Onestrum in
Thuringiâ sub GEORGIO ROLLENHAGIO & CHRIS-
TIANO PODENSTEINIO, viris sollertiss. & dexterrimis
ingeniorum formatoribus, pietatis & organicarum
disciplinarum fundamenta jecisset, & philologiæ imprimis
operatus esset: juris-prudentiæ, practicarum scientiarum
principi, sublime & subtile ingenium suum addixit: & an-
te sexennium circiter VVittebergensem primo, inde Je-
nensem adiit academiam: inibiq; per quadriennium in-
tegrum in juris tam publici quam privati adyta, viam
monstrantibus, & lumina menti præpendentibus Clariss.
illis juris luminibus, viaq; ducibus, D. Barthol. Reusne-
ro, Val. Gulielmo Forstero; Ortolpho Fomanno, Do-
minico Arumæo, Valentino Rimerio, & VVerthero
Mühlptortio longè se penetravit. Illinc discedens ad
nos venit: & in auditorio Philosophico de politicis qua-
stionibus, ad jus publicum pertinentibus, in juridico de
materiâ tutelarum publicè respondit, pulcrèq; stetit. Mox
ad peregrinationes, ingenij melius formandi & judicij
firmandi causâ, animum adjiciens, perlustratâ Silesiâ,
Bohemiâ, Borussia, Daniâ ad Neptuni filios Batavos
venit.

venit: & Lugduni aliquandiu studiis vacavit. Post
Themidis castra in inchoatâ Juliâ posita secutus est: &
posteaquam ibi hibernarat, inde se movens, Athenas
hasce Marchicas se retulit: ac quem ab Amplissimo
nostro Ordine, ritu nostri ævi, Licentiati in jure titu-
lum petebat, post habitam Kal. Novembribus supe-
rioris anni de juribus majestatis disputationem pu-
blicam a. d. VIII. Eid. ejusdem mensis, me conferente,
obtenuit. Quâ dignitate ornatus, & licentiam ad sum-
mum in jure honorem adspirandi, eumq; cum vellet,
consequendi nactus, sine morâ domuitionem paravit:
nec multò post tempore Jenam multis sibi nominibus
charam repetiit: unde, occasione sibi oblatâ minori-
bus sumtibus supremum illum honorem adipiscendi, ad
nos redux factus ceteris sese Dnn. Candidatis adjun-
xit. Quos inter proximum ab ipso locum tenet Dn.
JOHANNES-CHRISTOPHORUS
HARTMANNUS, acutissime mentis, & mode-
stissime frontis juvenis: quem ab avo JOANNE
HARTMANNO, viro prudente & honorato,
Bibliopolâ & cive hujus academiae spectato; & post
ejus mortem à patre FRIDERICO HART-
MANNO, viro ornatissimo, primâ statim ætate,
magistris optimis in disciplinam traditum; & in omni
philosophiâ (cujus studio ingenia magis quàm ullâ re
B aliâ

aliã acuuntur: longè ut majori jure Philosophia ingeniorum, quam in a fortitudinis eos appellari possit) publicè privatimq; institutum; & aliquoties de partibus illius expeditè, argutè, & firmiter, cum applausu omnium, in publico respondere meminimus: græcèque, & latinè inter paucos doctum, stilo utroque facilem, & tam prosã quam numeris adstrictã oratione promotum esse novimus. Hac suppellectile mundã nitidãq; comparatã legum & justitiæ sacraria inijt: ducloribus primis, DN. MATTHIA POLENIO, J. C. nuper Antecessore celeberrimo, nunc Serenissimo Electori Brandenburgico ab intimis consiliis, publicè: & M. CHRISTOPH. NEANDRO, Professore Politico, privatim. Telam studiorum legalium, domiquam exorsus erat, in celebrioribus Germaniæ academiis pertexuit: & in Salanã primum D. FOMANNO, ARUMÆO, & JOANNI SVEVIO, cujus etiam mensã triennium usus est; tùm in Marpurgen- si D. HERMANNO VULTEJO, & JOANNI GOEDDEO, viris inter duces & antesignanos ad Jurisprudenciam ponendis, operam dedit: ut de iis, qui Gießã, & Colonia Ubiorum (nam & in his academiis aliquandiu vixit, & multa vitã idonea memoria infixit) magnã cum laude & successu jura docent, nihil jam dicam. In patriam ante biennium, & quod

quod excurrit, reducem, & egregia pietatis, probita-
tis, ac doctrinae specimina dantem Magnificus & No-
biliss. Vir, DN. JOANNES à Benekendorff / Se-
renissimo Electori Brandenburgico à consiliis interiori-
bus, & Neomarchiae Cancellarius, in Pammin &
Drenovv Hereditarius, literarum & literatorum,
nostraque imprimis academiae Fautor honorandus, Fi-
lio suo unico, uniceque charo, excitati ingenij & excelsi-
tatis indolis adolescenti, in Gallias profecturo comi-
tem adjunxit. Quo in itinere DN. HARTMAN-
NUS visis Helvetijs in Allobrogibus substitit: inde
Sabaudia perlustrat à nobiliss. Galliarum provincias
ingressus est: & cum biennio illic, non tam oculos variis
& admirandis rebus spectandis, quam animum sum-
mis in omni doctrinarum genere viris audiendis pa-
visset ac saturasset, retrogressus in Germaniam, Ma-
gnifico Parenti Filium nobilissimum salvum atque
incolumem, & quod majus, doctrinâ & moribus pro-
bè excultum reddidit: seque ipsum suis hinc stitit.

Eandem cum prioribus studiorum orbitam tenuit
DN. PHILIPPUS NEIDLINGER Frei-
stadiensis: qui jactis bonarum literarum, & prima-
rum artium in scholâ patriâ & Fraustadiensi, & Gy-
mnasio Gorlicensi fundamentis Lipsiam profectus,
privatim D. Christophoro Preibisio, publicè D.

Leopoldo Hackelmanno, & Justo Mejero in utro-
que jure instituendum sese dedit. Illinc Jenam &
Marpurgum se contulit: ubi & inter convictores Pe-
tri-Eliae Schroteri J. C., postea Cancellarij Lavven-
burgici; & inter auditores ac familiares tum eorum,
quos ante nominabam, juris Antecessorum, tum D.
Antonii Matthæi fuit: quorum omnium vivâ voce,
linguæque pleetro omnia legalis scientia semina in a-
nimi ejus arva felicissimè inserta sunt. Verus enim
verò sermo est, ait maximus ille Medicorum post
Hippocratem & natura peritiss. Galenus, quem ple-
rique artifices in ore habent: quod non idem sit
neque simile à vivâ voce discere, & ex libro legere:
& alibi, optimam esse doctrinam, quæ vivâ voce tra-
datur. Neque enim quenquam ex libro nauclerum,
aut alterius artis artificem evadere: cum libri sint
ijs, qui ante eruditi fuerunt, monumenta: non rudium
& indoctorum doctrina perfecta. Sed ad Dn. Neid-
lingerum redeo, qui Marpurgo discedens Giessam ivit:
& inter ceteros Helfrici-Ulrici Hunnii institutio-
ne & conversatione cum fructu usus est. Tandem
parentum voluntate Heidelbergensem & Argenti-
nensem in Germaniâ, Parisiensem & Aurelianensem
in Galliâ, Lovaniensem in Brabantiâ academias vi-
dit: & cum iisdem valedixisset, ac in Germaniam re-
düsset,

dijset, Colonia & Marpurgi iterum aliquandiu se te-
nuit: donec in patriam revocatus è multis aliis seli-
geretur, qui nobilissima gentis & generosissima mentis
Equitum quorundam Silesiorum Ephorus fieret, &
studiorum morumque inspector. His comitatus an-
te annum ad nos accessit; & in legitima scientia pala-
stram magno animo & magna spe, qua ipsum non frui-
strata est, incubuit. Non aliam Competitoribus suis
viam ingressus est DN. MATTHÆUS COLER-
RUS VVittembergensis: cujus genus, ex ipsius civi-
lis sapientia stirpe generatum rectè dixerimus. MAR-
TINI is COLERI, ejus, qui de alimentis egregium
tractatum scripsit, Filius, & non opum magis quam
virtutum heres est; MATTHÆI autem VVESENBER-
GII, J. C. Germania summi, cujus de humanitate &
doctrinâ nunquam quisquam ita magnificè dicet,
quin id virtus ejus exsuperet, ex filiâ Nepos. Idem
cum lacte materno succum pietatis & probitatis in-
suxit: & cum in scholis Magistris scientissimis, & domi
optimo praeceptore uteretur, paucorum annorû spacio
rudimenta scholastica prætervectus est, ita ut mul-
torum oculos in se converteret. Cum id ætatis jam
esset, ut in latifundio juris pedem ponere posset; VVit-
tebergæ in patriâ D. Reulnerum, Forsterum; Myr-
tilleti D. Dionysium Gothofredum, librorum beluo-

mem̄, Daniēlem Nebelium, & Reinerum R. F.
Bachovium Echtium J. C. Excellentissimos & An-
tecessores illarum academiārum celeberrimos docen-
tes sedulo audiens civilis prudentia fluēta cupi-
dissimo pectore hausit: hunc postremum etiam, acu-
tissimum virum, mensa ejusdem participem habuit,
& summā sibi familiaritate conjunctum. Ac ne,
genitali solo semper adfixus sterile sceret, sed in aliud
atque aliud translatus robur & incrementum su-
meret, atque in virtute & doctrinā magis magisque
succresceret: exteris quoque academiis adeundas
sibi duxit: & primò quidem Genevensē in Sabau-
diā ad Lemanium lacum: deinde verò Aurelianen-
sem, Parisiensem & Bituricensem, ubi Cathedram,
quam Sol ille juris- prudentia & omnium bonarum
literarum JACOBUS CUJACIUS quondam sederat,
adoravit: & ubique id egit, quò ipsum indoles præ-
clara, & Avi materni atque Parentis, quos non ali-
ter ipse semper respicit, atque cynosuram navigantes,
splendor & exempla vocabant. Quatuor hosce vi-
ros, honesto omnes loco natos, & in studiis legalibus
præclare hic & alibi versatos, crastino die, quod fe-
lix & faustum esse non Legifera Ceres, sed DEUS
Opt. Max. verus ille θεομοϋος & jubeat, ex Sere-
nissimi Principis ac Domini, DN. GEORGII
VVIL-

*WILHELMI, Marchionis Brandenburgici, &
S. R. Imperii ArchiCamerarii & Electoris, &c.
Domini nostri clementissimi concessu, & Amplif-
simi nostri ordinis decreto, in Capitolium honoris de-
ducere, jurisque Casarei ac Pontificij Doctores re-
nunciare constitui. Quod cum non in convivis &
beluantium circulis, non in obscuris urbis hujus angulis,
nec paucorum hominum conventiculis; sed in cla-
rissimo urbis loco, in templo cathedrali sacratissimo,
& literatissimorum hominum concursu maximo fieri
amet: amanter à vobis, Florentissimi academiae Ci-
ves, peto: ut sequestratis nonnihil studiis vestris, post ho-
ram XII. in loco jam dicto, magno numero confluat: &
& honorificam vestram praesentiam sollemnem actum ex-
ornetis: eademque operam & Civili sapientia, rei san-
ctissima cultum; eiusdemque Professoribus observanti-
am & respectum; & nobis benivolentiam & amorem;
& Dnn. Candidatis adfectum & applausum tacitum
comprobetis: ac dignitatem ipsam gratulemini, DE-
UM precati, ut bono publico exercendam. Quod
supereſt, quàm condecet pietate & sanctimoniâ Cœleste
Numen poscimus: ut Serenissimo nostro Principi,
& Conjugi ac Proli ejus Illustrissimæ omnia, quæ
perpetuanda felicitati in hac vitâ, & consequenda
beatitati in alterâ facere queant, largâ manu suppe-
ditet:*

ditet: Et nobis sub imperio ac tutelâ Serenissime Cel-
situdinis ejus, auream pacem porrò conseruet: fax ite-
que, ut apud vicinos, qui vel natura cognatione, vel
religionis societate nobis juncti, sedatis perniciosiss.
bellorum tumultibus, Et animis dissentientium Prin-
cipum aut mitigatis, aut reconciliatis, quod bellica
mitas introduxit, hoc pacis lenitas sopiat. Bene vale-
te: Et ad spectandum audiendumque frequentes veni-
nite. P. P. IV. Non. Junij, anno post Christum
natum cl. Id. CXXII.

M. C. N.

Nh 122

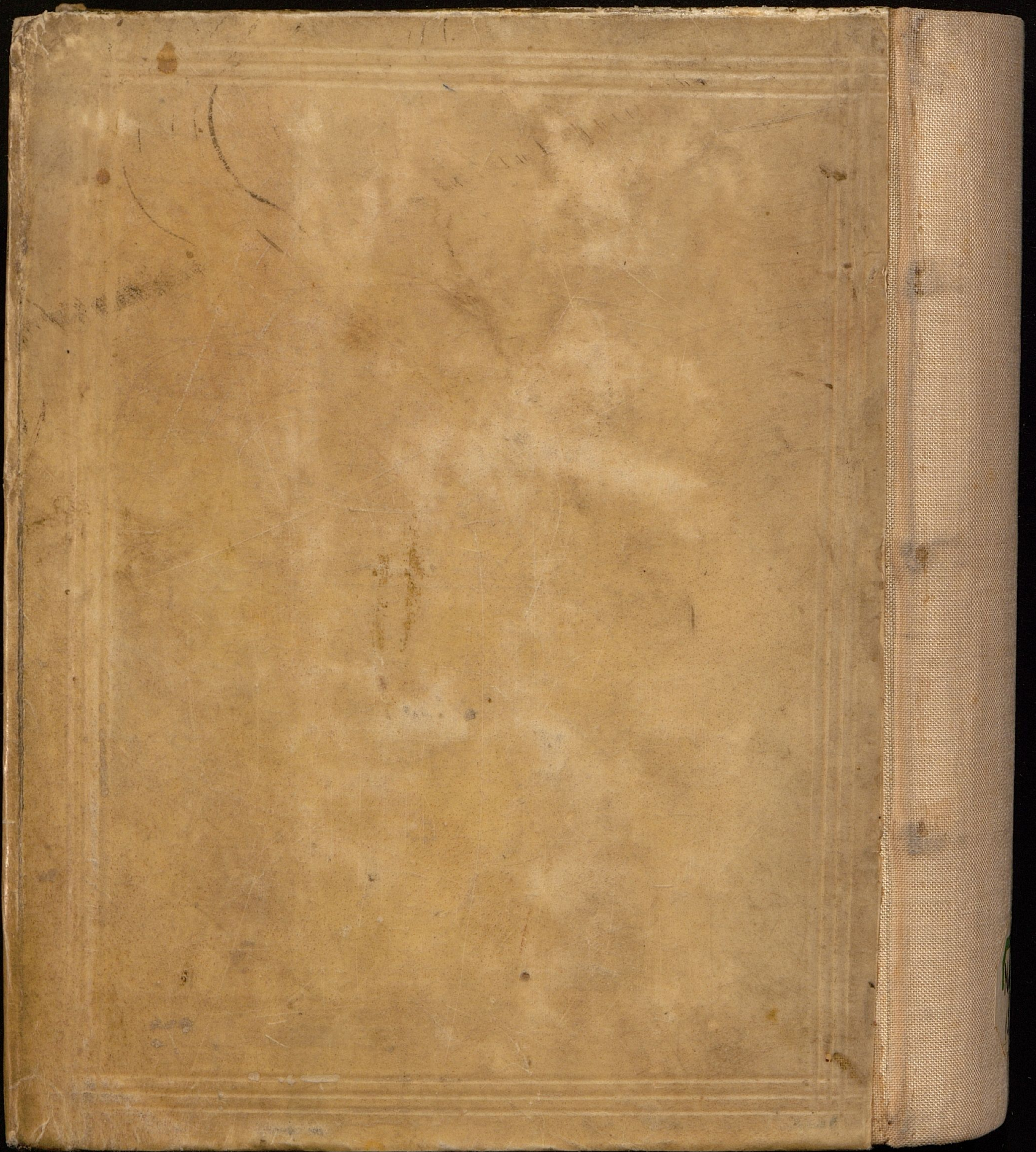
ULB Halle 3
002 714 272

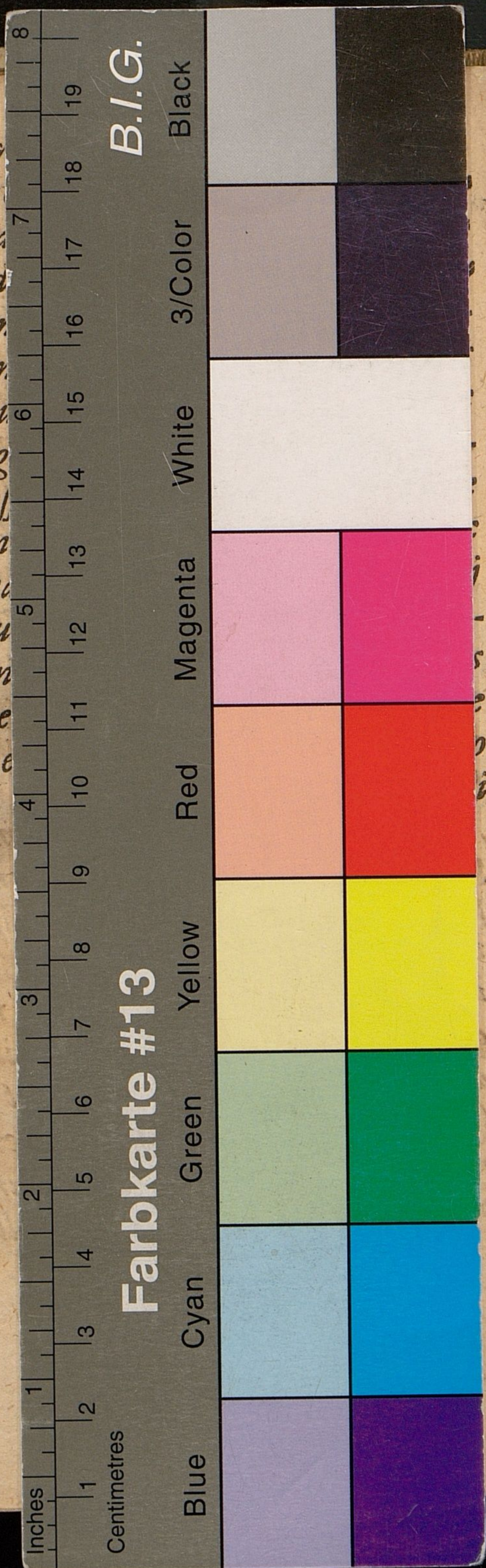

st

1017

^{XIX. 17}
RECTOR
ACADEMIE FRANCOFURTANÆ
CYRIACUS

HERDESIANUS,
J.U.D. & Pandectarum Professor P.

Idemque pro tempore
Amplissima Facultatis Juridica Vice-Decanus, & Pro-

motor ritè designatus
Ad festivitatem panegyricam
- In quâ

Viris quatuor, ingenio & doctrinâ præstantissimis,
virtute clarissimis,

Secundum ordinem, quo calculum Antecessoribus juris de se,
studijq; suis legitimis permiserunt, locatis

DN. { DANIELI BURCHARDI, MAGDE-
burgensi Saxoni, U. J. Licentiatò
JOANNI-CHRISTOPHORO HART-
MANNÒ, Francofurt. Marchico.
PHILIPPO NEIDLINGERO, FREI-
stadiensi SIL.
MATTHÆO COLERO, VVITTEM-
bergenſi Saxoni.

Supremos in utroq; jure honores, & Doctura insignia
III. Non. Junij anno cl. Is. CXXII.
ritu ſollemni conferet

Omnes omnium academia ordinum Proceres
& Cives amicè invitât.

LITERIS
HARTMANNIANIS.